

decàleg i de l'èglena. Els deus de
monaments de la llei de deus
 MCMVII

manar v. tr. Imposar a al-
 guí (de fer alguna cosa). Vés-hi:
t'ho maneo. Maneu als ciutats que
tanquiu les portes. El pare m'ha
manat d'anar-hi. || haver
 una autoritat superior (sobre
 algi). El pare mana els fills.
D'amo mana els ciutats. Val
més manar que ésser manat.
~~Manar~~ Manar. Què
mana? què vol? què dentia?